

ning at ville binde Munden paa det ærede Medlem, om at ville holde sig til kortere Bemærkninger, saa vi ikke komme videre ind paa den store Diskussion.

**Breinholt:** Da jeg bad om Ordet, var det for at udtale mig om det af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag, og ikke for at optage nogen Debat med det saa betalende ærede 4de Medlem for Njshavn (Det. Hansen). Derfor jeg ikke havde haft den førstnævnte Grund til at bede om Ordet, vilde jeg end ikke have spildt et eneste Ord paa den skarpe, meget lange, indgaaende Kritik, som det ærede Medlem øvede imod mine Udtalelser baade i Betænkningen og her i Salen i Dag. Jeg skal efter den højtærede Formands Anmodning heller ikke komme synderlig ind derpaa. Jeg skal kun bemærke, at en Ting kan jeg ikke rigtig forstaa, og det var hans Udtalelser om, at mine Bemærkninger baade her og i Betænkningen havde slet ikke deres rette Plads her, og at det ikke var Tiden her til at fremkomme med dem, thi i samme Mandedræt, som han sagde dette — der for øvrigt ogsaa fandt Tilslutning hos den højtærede Formand, hvad jeg senere skal komme tilbage til — fandt han netop Tiden ganske overordentlig passende til i tredobbelt Længde at gaa ind paa mine Udtalelser. Det forstaaer jeg ikke ret at rime sammen. — Dernæst er det sikkert, at han drejede, for ikke at sige forvrængede mine Udtalelser baade her og i Betænkningen, blandt andet ved at sige, at jeg skulde have sagt, at Besolningen i den Egn ingen Trang havde til en Jærnbane; der gives ikke det Punkt i Landet, hvor der, naar man ønsker en Jærnbane, ikke er Trang til den. Jeg har sagt, at Trangen ikke var særlig overvældende, sammenlignet med visse andre Steder her i Landet, men det er noget ganske andet end det, som det ærede Medlem lægger mig i Munden. Saaledes har det ærede Medlem gjort hele Tiden i sin Kritik. — Jeg skulde dog formene, at man, naar man taler om, hvad Statsbaner koste, ikke kan udstille Grunderhvervelse, selve Banelinien og Driftsmateriellet. Alle tre Dele ere lige nødvendige og sammenhørende. — Jeg kunde blive ved at anføre Eksempler, men jeg skal holde mig den højtærede Formands Bemærkning efterrettelig og lade det ærede Medlems Kritik ligge, men dog bestemt afvise den.

Det, jeg egentlig oprindelig forlangte Ordet for, var for at give min Tilslutning til det ærede Mindretals Ændringsforslag, men ganske vist med en noget anden Motivering, end det ærede Mindretal har givet.

Det lader imidlertid til, at min stakkels Betænkning har fundet saa megen Dmtale, og maaske har vist saa megen Opmærksomhed, at jeg ogsaa i Overensstemmelse med den højtærede Formands Ønske kan indskrænke mig til i saa Henseende alene at henvise til, hvad jeg har udtalt derom i Betænkningen.

Endnu maa det være mig tilladt lige over for den Tiltale, jeg fik fra den højtærede Formands Side, at sige, at det gaar mig næsten som Manden, der fik Prygl naar han tog Hatten op, og naar han lod den ligge, fik han ogsaa Prygl. Jeg husker godt, at jeg for mange Aar siden, da Husmandskreditforenings Lovforslaget for første Gang startedes i dette Ting, ved Sagens tredje Behandling tillod mig ubestemt at begrunde, hvorfor jeg maatte fraraade dette Lovforslag og stemme imod det. Jeg var ikke den Gang Medlem af Udvalget, og havde altsaa ikke tidligere haft Lejlighed til i Betænkningen at udtale mig. Da rejste den højtærede Formand sig og sagde, at det var meget beklageligt, at det ærede Medlem først nu ved tredje Behandling udtalte saadanne Anskuelser. Jeg ved nu overhovedet ikke, hvorfor det ikke skulde være rette Tid og Sted, naar man er Medlem af et Udvalg om et Lovforslag, som man vil stemme imod, da i den Betænkning, der afgives, at begrunde, hvorfor man ikke kan slutte sig til det Flertal, der indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, og at begrunde det saa godt, man formaar. Det er det, jeg her har gjort, og jeg ved virkelig ikke, hvorledes man skal bære sig ad, naar man den ene Gang ikke maa gøre det ved tredje Behandling, og den anden Gang ikke ved anden Behandling.

**Formanden:** Jeg kan naturligvis ikke indlade mig paa nogen Forhandling om det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal, saa meget mindre, som det af ham fremdragne Tilfælde ikke staar levende for mig, men jeg er dog temmelig sikker paa, at jeg hverken ved denne Lejlighed eller ved nogen anden har handlet mod Forretningsordenens Aand, som er den, at der skelnes mellem 1ste, 2den og 3dje Behandling, og det ærede Medlem ved ogsaa godt at skelne.

**Det. Hansen:** Jeg skal fatte mig i Korthed. Den ærede Formand mener jo, at Mødet er blevet for langt, mere end et Møde paa 2 Timer 2 Gange om Ugen kan Landstinget vel ikke overkomme.

Der er ingen, der har bebrejdet det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt), at han er kommen for tidlig med sine Bemær-